

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 110. An etiam requiratur consensus Capituli cathedralis, aut saltemejus Consilium in alienatione reipertinentis ad Ecclesiam inferiorem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

ecclesiæ. Potest ad hoc impendere quinquagesimam partem reddituum Ecclesiæ Cathedralis sine consensu Canonicorum. Et hanc distinctionem seu theoriam servati in Curia probat ex responso S. Cong. Concil. De cætero loquendo de alienatione in sensu jam explicato voluntaria.

Resp. Secundò : Ad alienationem rei ecclesiasticæ, immobilis, aut mobilis pretiosæ, quæ servando servari potest, siue ea sit Ecclesiæ Cathedralis, siue collegiata, siue conventus religiosorum aliorumve clericorum beneficiorum ecclesiæ parochialis habentes plures beneficiatos, requiritur consensus Capituli, conventus, collegii, c. sine exceptione. 12. quæst. 2. c. irrita. c. tua. h. t. c. ut super de reb. eccl. non alien. Delb. l. c. p. 2. c. 17. du. 9. in resol. difficult. num. 3. & quos citat Molin. de iust. tr. 2. d. 468. Valq. de redit. c. 5. §. 2. du. 14. num. 42. &c. Et si res est Ecclesiæ Cathedralis, requiritur consensus Canonicorum Capitularium, etsi sint beneficiati in eadem Ecclesia Pirh. b. t. num. 3. Idem dicendum videtur de clericis seu beneficiatis in ecclesia collegiata, si non sint de Capitulo illius, in inferioribus autem ecclesiis requiritur consensus clericorum illius ecclesiæ. Pirh. loc. cit. citans Abb. in c. 1. h. t. num. 5. Porro consensus debet esse à Capitularibus collegialiter seu simul congregatis juxta dicta quæ ante hanc penult. & quidem expressus, ita ut tacitus seu præsumptus non sufficiat. Argum. c. 1. h. t. ubi consensus ille vocatur collaudatio, quæ approbationem simul congregatorum significat. Less. de iust. l. 2. c. 24. num. 63. Pirh. b. t. num. 2. Delb. l. c. num. 5. citatis, Abb. Valq. Molin. ubi ante. Quod tamen de consensu expresso distinguunt alii : nimirum ut is requiratur ad alienationem rei ecclesiasticæ, quæ nomine ecclesiæ in perpetuum, puta per donationem, venditionem, commutationem, vel ad longum tempus quo ad dominium utile. V. g. per locationem, alienatur; sufficit verò consensus tacitus & præsumptus ex scientia & taciturnitate Capituli ad similem alienationem, seu concessionem domini utilis ad breve tempus, puta, infra decennium, Arg. c. 2. h. t. Abb. ibidem. num. 6. Covar. l. 2. var. c. 16. num. 1. Pirh. b. t. num. 11. Laym. in disp. can. de reb. eccl. alien. c. 2. num. 22. Oliva. for. eccl. p. 2. q. 43. num. 45. Redoan. de reb. eccl. non alien. du. 25. num. 17. Requiritur quoque, ut consensus ille sit præstitus prævio tractatu, & quidem diligente & solenni, habito cum Capitularibus in unum congregatis, quo Prælati cum Capitulo seu conventu de proposita rei alienatione, num ea sit necessaria, vel ecclesiæ aut monasterio utilis futura, deliberat juxta c. sine exceptione 12. q. 2. §. c. 1. §. quia etiam de reb. eccl. non alien. in 6. Delb. l. c. num. 11. Pirh. b. t. num. 4. Wiestn. num. 2. Sufficere autem unum tractatum; cum citati textus loquantur in singulari numero, & nullibi in iure sit mentio de pluribus (etsi quandoque consultum, institui plures tractatus, dum alienatio est majoris momenti, ejusque utilitas non ita evidens) teneat Abb. in c. tua nuper. h. t. num. 3. Franc. in c. 1. h. t. num. 9. Covar. l. c. c. 19. num. 1. Redoan. l. c. rub. 24. num. 28. Wiestn. num. 3. Hic tamen tractatus non requiritur ad alienationem in rebus modicis, Innoc. in c. 1. de reb. eccl. non alien. num. 3. Laym. l. c. num. 23. Pirh. b. t. num. 4. Sed neque in his ipsum consentum, multoque minus expressum, requirit Arg. c. ceterum de donatione & Can. terrulas. tradunt cum Innoc. Rebuff. de decimis. q. 5. num. 34. Reiffenst. h. t. num. 14.

2. De cætero alienatio facta à Prælati sine consensu Capituli, multo magis eo reclamante, est irrita, & à successore non servanda. Delb. l. c. n. 12. Pirh. l. c. Barbos. in c. 1. h. t. n. 1. cum communi. & patet ex eod. c. 1. 2. §. 5. Quod si verò ob bellum aliamve causam urgentem Capitulum absit, Prælati debere loco Capituli substituere alios clericos, quibuscum tractet, & consulat de re alienanda, & eorum consensu requisito & obtento, & non aliter rem alienare, cum Abb. h. t. n. 7. & Molin. l. c. tradit Delben. l. c. n. 12. Et si ecclesia collegiata vel conventualis est, aut careat Capitulo, potest ejus Prælati exigente necessitate aut evidente utilitate, rem etiam immobilem, accedente autoritate Episcopi alienare; cum hujusmodi Rector solus cum dicta autoritate possit, quod Prælati in ecclesia collegiata vel conventuali cum Capitulo. Imol. in c. 1. de dolo. n. 7. Abb. ibid. num. 28. Redoan. l. c. num. 46. quos citat & sequitur Wiestn. h. t. num. 4.

Quest. IIO. An etiam requiratur consensus Capituli Cathedralis, aut saltem ejus consilium in alienatione rei pertinentis ad ecclesiam inferiorem?

Resp. Præter consensum clericorum talis ecclesiæ, si plures præter Prælatum habeat, & præter consensum etiam Episcopi requiritur consensus Capituli Cathedralis & tractatus cum eo, si Episcopus est principalis auctor alienationis, idque ne alias tam facile alienentur bona illius ecclesiæ, Delb. l. c. n. 25. juxta c. 1. de reb. eccl. non alien. remittens ad Abb. Molin. Riccium. Sed de hoc ex professo infra ad tit. 13.

Quest. III. An & qualiter alienationem factam sine consensu Capituli, aut etiam eo contradicente, Capitulum ex post ratihabendo validam reddere possit?

Resp. Potest Capitulum, etiam quod prius contradixit, ex post præbere suum consensum factæ à Prælati alienationi, & hac ratione ratam habendo reddere validam. c. cum nos. h. t. gl. ibid. v. ratam. & Barbos. n. 1. Pirh. cit. n. 4. ubi etiam cum Host. in idem. c. quod ratihabito subsequens habeat se per modum mandati, & retrotrahatur ad tempus præcedentis alienationis, Delb. l. c. ubi quod alienatio tunc rata sit à tempore tantum, quo eam ratam habuit Capitulum; quia à tunc tantum adfuit ad alienationem requisita. Declarat hæc Pirh. exemplo alienationis feudi, cui ex post supervenit consensus Domini ad eam requisitus, eandem ratificando, reddidit absolute validam, & utrumque obligantem. Quod si autem quæratur, an igitur alienatio facta sine consensu Prælati, superveniente dein una cum tractatu consensu Capituli ab initio non fuerit valida; respondet Abb. in c. cum nos. n. 5. fuisse ab initio invalidam, & solum ex eo tempore, quo supervenit consensus Capituli incipere esse validam. Atque ita non per solum tractum temporis reddi validum, quod à principio fuit invalidum (quod est contra regul. jur. 18. in 6.) Sed per supervenientem consensum expressum vel tacitum. Quam doctrinam sectatus videtur Delb. paulò ante citatus, eamque veram cum Suar. Tom. 4. de relig. l. 2. c. 27. n. 20. dicit Pirh. h. t. n. 5. si alienatio facta sine solennitatibus extrinsecis sit omni jure, etiam naturali & in conscientia irrita, ita ut per illam dominium non transferatur. Si tamen (ut teste Pirh. habet sententia valde probabilis) alienatio (uti & omnis alius contractus vel actus, ut in genere docent Nav. Tom. 1. in commentar. de